

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/93/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123010939
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3123010939.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a Mgr. Jána Odnogu na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. novembra 2023 prejednal odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. X.XX.XXXX v C., trvale bytom D., E. F. XXXX/XX, ktoré podala proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 0T/117/2023 zo dňa 24.7.2023 a takto jednomyselne

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátorky z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 0T/117/2023 zo dňa 24.7.2023 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., pretože v presne nezistenom čase dňa 02.07.2023 asi o 16.00 hod. v G. A. G. H. G. I. E. XXXX/XX na chodníku pred obchodom TEDI, po predchádzajúcej slovnej výmene názorov po tom, ako poškodený E. J. udrel K. B. do oblasti tváre, pristúpil k nim A. B., ktorý udrel päšťou pravej ruky ako aj päšťou ľavej ruky poškodeného do oblasti tváre, následne medzi nimi vznikla roztržka, K. B. poškodeného stiahol na zem, kde ho fyzicky opakovane obaja napádali päšťami do rôznych častí tela, ktoré fyzické napadnutie prerušila až hliadka PZ, ktorá sa nachádzala v blízkosti, v dôsledku čoho poškodený E. J. utrpel pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy - tváre, zlomeninu nosa a nosovej priehradky s posunom úlomkov, ktoré zranenia si vyžiadali ošetrovanie vo Fakultnej nemocnici v Trenčíne s dobou liečenia a obmedzenia do 3 týždňov.

Bol za to odsúdený nasledovne (citácie):

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 /dvadsať/ mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému podmienene odkladá výkon trestu odňatia slobody.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 3 /tri/ roky s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 51 ods. 4 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému u k l a d á zákaz priblíženia sa k poškodenému E. J., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom G. A. G. H., E. XXXX/X, na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov a zákaz zdržiavať sa v blízkosti jeho obydla.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 51 ods. 4 písm. h) Trestného zákona súd obžalovanému u k l a d á povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní prokurátorka napadla odvolaním čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného.

V písomných dôvodoch odvolania uviedla, že obžalovanému uložený podmienený trest odňatia slobody považuje za neprimerane mierny najmä vzhľadom na jeho trestnú minulosť. Tento trest s uložením aj primeraných obmedzení a povinností nepovažuje za dostatočný pre nápravu obžalovaného, nie je spôsobilý splniť ani požiadavku individuálnej či generálnej prevencie. Poukázala na to, že obžalovaný sa od roku 2008 dopúšťa násilnej trestnej činnosti. V roku 2008 bol odsúdený pre prečin výtržníctva a ublíženia na zdraví, v roku 2011 sa osvedčil, avšak v roku 2011 bol uznaný vinným aj zo zločinu vydierania, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky so zaradením na výkon trestu v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Navyše sa jednalo o pokračovací zločin. Keďže sa obžalovaný opätovne dopustil prečinu výtržníctva a ublíženia na zdraví, bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, z výkonu ktorého bol podmienne prepustený dňa 31.3.2014 a bola mu určená skúšobná doba, v ktorej sa dňa 26.6.2020 osvedčil. Okrem toho počas skúšobnej doby podmieneného prepustenia bol opätovne uznaný vinným zo spáchania zločinu vydierania, obmedzovania osobnej slobody a ublíženia na zdraví, kde bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie. Obžalovanému bola uložená po podmienenom prepustení šanca preukázať, že bude viesť riadny život, napriek tomu sa opätovne dopustil stíhaných trestných činov, preto ho možno označiť za špeciálneho recidivistu. Navyše obžalovaný sa dopustil aj väčšieho množstva priestupkov. Úmyselných trestných činov sa obžalovaný dopúšťa napriek vedomosti, že sa stará o 11 – ročnú dcéru (čo v prípravnom konaní zamlčal), čo nie je možné považovať za okolnosť, ktorá znižuje závažnosť jeho konania. Ďalej uviedla, že pri určení druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchatel'a. U obžalovaného vzhľadom k opätovnému spáchaniu násilných trestných činov napriek tomu, že už bol pre násilné trestné činy aj vo výkone trestu odňatia slobody, neprichádza do úvahy uloženie podmieneného trestu odňatia slobody, pretože tento nebude mať na obžalovaného dostatočný nápravno-výchovný účinok a nesplní tak svoj účel. Vzhľadom k tomu navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obžalovanému pri existencii jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a dvoch priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h), m) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Odvolací súd vzhľadom na výslovnú písomnú žiadosť obžalovaného v súlade s ustanovením § 293 ods. 5 Tr. por. vykonal verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní v rámci konečných návrhov:

- Prítomná prokurátorka krajskej prokuratúry sa v celom rozsahu stotožnila s písomnými dôvodmi odvolania podriadenej prokurátorky a navrhla, aby odvolací súd rozhodol spôsobom v nich uvedených.
- Obhajkyňa obžalovaného sa v celom rozsahu stotožnila s napadnutým rozsudkom a preto navrhla, aby odvolací súd odvolanie prokurátorky podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné. Dodala, že obžalovaný bol síce viackrát súdne trestaný, avšak všetky predchádzajúce odsúdenia má zahladené a hľadá sa na neho, ako keby nebol odsúdený. Uložený trest považovala za prísny, avšak dostačujúci na splnenie účelu trestu v zmysle § 34 Tr. zák. Taktiež poukázala na skutočnosť, že obžalovaný sa stará o choré dieťa svojej manželky, a teda je potrebné zohľadniť aj zásadu personalit'y trestu v zmysle § 34 ods. 3 Tr. zák.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku (o treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom dospel k záveru, že odvolanie prokurátorky nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytykaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Podstatou odvolania prokurátorky bola po obsahovej stránke písomných dôvodov odvolania neprimeranosť uloženého trestu, avšak z jej záverečného návrhu vyplýva aj nesprávnosť uloženého trestu spočívajúca v nesprávne určenom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), n) Tr. zák., teda že sa k spáchaniu trestných činov priznal a tieto úprimne oľutoval a urobil vyhlásenie na hlavnom pojednávaní, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), m) Tr. zák., že spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený. Pri prihliadnutí na závažnosť trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu obžalovaného, na okolnosti, za ktorých ku spáchaniu trestného činu došlo (ako prvý zaútočil poškodený), na účel trestu a možnosti nápravy obžalovaného, za zákonný a spravodlivý považoval podmienený trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov s probačným dohľadom a skúšobnou dobou 3 roky za súčasného uloženia zákazu priblíženia sa k poškodenému na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov a povinnosti podrobiť sa programu sociálneho výcviku alebo inému výchovného programu.

Odvolací súd úvodom uvádza, že sa plne stotožnil s názorom súdu prvého stupňa nielen pokiaľ ide o druh a výmeru uloženého podmieneného trestu odňatia slobody, ale aj pokiaľ ide o správne určený pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Súd prvého stupňa sa dôsledne riadil všetkými zásadami ukladania trestov v zmysle § 34 Tr. zák. a správne pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadal najmä na spôsob spáchania trestných činov a ich následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti nápravy, pričom mu uložil prísnejší podmienený trest odňatia slobody v hornej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Odvolací súd preto nezistil žiadny dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o treste z dôvodu jeho nesprávnosti (§ 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por.) alebo neprimeranej miernosti (§ 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por.).

Hoci prokurátorka v rámci konečného návrhu v písomných dôvodoch odvolania navrhla priznať obžalovanému iba jednu poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písm. l) Tr. zák., a v rámci dôvodov svojho odvolania takýto svoj „návrh“ bližšie nevysvetlila, odvolací súd sa stotožnil aj so správnosťou ďalšej súdom prvého stupňa priznanej poľahčujúcej okolnosti, a to podľa § 36 písm. n) Tr. zák.

V súvislosti s priznaním poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák. odvolací súd len pripomína svoju ustálenú súdnu prax, podľa ktorej sa na vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, vždy prihliadne pri rozhodovaní o treste. Prichádzajú do úvahy tri alternatívne spôsoby rozhodnutia. Na takéto vyhlásenie sa prihliadne ako na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. (ako na napomáhanie pri objasňovaní svojej trestnej činnosti) alebo je to dôvod na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. Napokon takéto vyhlásenie spolu s ďalšími okolnosťami prípadu či pomermi páchatela môže odôvodňovať aj mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Takýto postup je v súlade so Stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 55/2016 zo dňa 27.06.2017. Súd prvého stupňa preto správne priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., keďže tento urobil vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní, ktoré súd prvého stupňa následne prijal.

Odvolací súd sa napokon nestotožnil ani s odvolacou námietskou prokurátorky v tom, že trest uložený obžalovanému je neprimerane mierny a na nápravu obžalovaného je nevyhnutné uložiť mu trest nepodmienený.

V prvom rade odvolací súd konštatuje, že u obžalovaného neprihádzalo do úvahy obligatórne ukladanie nepodmieneného trestu odňatia slobody. V jeho prípade sa nejednalo ani o trest odňatia slobody, ktorý by prevyšoval hranicu troch rokov a nejednalo sa ani o prípad, kedy by stíhané trestné činy spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia alebo podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Odvolací súd neprehliadol ani tú skutočnosť, že obžalovaný už bol v minulosti odsúdený za násilnú trestnú činnosť. K tomu ale uvádza, že pri zákonnej povinnosti neprihliadať na odsúdenie, pri ktorom sa

na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený, je nutné konštatovať, že obžalovaný bol doposiaľ iba jedenkrát súdne trestaný (4 záznamy v odpise registra trestov, v prípade prvého odsúdenia sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený a v prípade ďalších troch záznamov sa jedná o jedno odsúdenie, keďže ide o zbiehajúcu sa trestnú činnosť, za ktorú bol obžalovanému ukladaný súhrnný trest, resp. v jednom prípade bolo upustené od uloženia súhrnného trestu). Je pravdou, že obžalovaný bol odsúdený aj za zločin vydierania, aj zločin obmedzovania osobnej slobody, za tieto mu však bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, z výkonu ktorého bol dňa 31.3.2014 podmiennečne prepustený a v skúšobnej dobe tohto podmiennečného prepustenia sa osvedčil dňa 26.6.2020.

Z uvedeného potom vyplýva, že obžalovaný nebol od doby svojho podmiennečného prepustenia odsúdený za spáchanie trestného činu, ktorý by spáchal po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. S prihliadnutím na odstup času od podmiennečného prepustenia obžalovaného do spáchania teraz stíhaných trestných činov spáchaných v jednočinnom súbehu, čo je doba viac ako 9 rokov, nemožno konštatovať, že by výkon predchádzajúceho nepodmienečného trestu nevedol k náprave obžalovaného a bolo by nevyhnutné na neho opätovne pôsobiť najprísnejším nepodmienečným trestom odňatia slobody. Uvedené platí obzvlášť pri existencii takých významným okolnostiach spáchania stíhaných trestných činov, aké sú v tomto prejednávacom trestnom stíhaní obžalovaného.

Tak, ako na to správne poukázal už súd prvého stupňa, za významnú z hľadiska ukladania trestu považuje aj odvolací súd tú okolnosť spáchaných trestných činov, že obžalovaný nebol tou osobou, ktorá by vyprovokovala alebo začala fyzický útok na poškodeného. Zo skutkovej vety napadnutého rozsudku vyplýva, že to bol práve poškodený, ktorý ako prvý fyzicky napadol v tomto čase už právoplatne odsúdeného K. B., a až po tomto fyzickom útoku poškodeného na K. B. sa do konfliktu „zapojil“ aj obžalovaný A. B..

Odvolací súd k tomu navyše dodáva, že poškodený bol v čase skutku pod vplyvom alkoholu a v krátkej dobe pred skutkom mal fyzicky napadnúť brata K. B., čo mal byť aj dôvod, pre ktorý bol obžalovaný A. B. a K. B. na mieste činu.

Konanie obžalovaného rozhodne nemožno považovať za prijateľné riešenie danej situácie, kedy pokračoval v útoku na poškodeného aj po tom, ako už tento neútočil na K. B., čo si aj sám obžalovaný uvedomuje, avšak je nevyhnutné odlíšiť toto jeho správanie od iných prípadov výtržníctva, v rámci ktorých sa agresívne osoby opakovane a bezdôvodne dopúšťajú násilného protiprávneho konania, ktoré aj samé iniciujú.

Odvolací súd v zhode s názorom súdu prvého stupňa považoval za významnú aj tú skutočnosť, že obžalovaný sa osobne stará o maloleté dieťa s dlhodobou vážne zhoršeným zdravotným stavom, ktoré je na neho odkázané. V tomto smere je možné sa stotožniť s názorom prokurátorky uvedenom v písomných dôvodoch odvolania, že táto skutočnosť naozaj neznižuje závažnosť konania obžalovaného, čo však obžalovaný ani nikto iný v konaní netvrdil, avšak obžalovaný správne poukázal na zásadu personalitu trestu vyjadrenú v ustanovení § 34 ods. 3 Tr. zák., na ktorú je súd povinný (okrem iného) pri rozhodovaní o treste prihliadať.

Uložený podmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky s probačným dohľadom a uloženými primeranými povinnosťami a obmedzeniami, ktorý možno považovať skôr za prísnejší, keďže je uložený v hornej polovici trestnej sadzby, avšak nie za neprimerane prísny, ako to má na mysli ustanovenie § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. a už vôbec nie za neprimerane mierny, dostatočne zohľadňuje aj priznanie sa obžalovaného k spáchaniu trestných činov a ich oľutovanie, ako aj jeho vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní a zároveň v rámci individuálnej prevencie vytvorí vhodné podmienky na výchovu obžalovaného k tomu, aby viedol riadny život a v rámci generálnej prevencie dostatočným spôsobom zabezpečí odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania obdobných trestných činov a tiež dodá pocit právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Tento trest zároveň vzhľadom na okolnosti spáchania skutku a tú skutočnosť, že ako prvý zaútočil poškodený, dostatočne vyjadruje aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

V tejto súvislosti ale odvolací súd obžalovanému pripomína, že v skúšobnej dobe podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom bude vyhodnocovaná aj jeho spolupráca

s probačným a mediačným úradníkom, ale aj jeho správanie sa nielen vo vzťahu k prípadnému páchanu trestnej činnosti, ale aj páchanu priestupkov akéhokoľvek charakteru, na čo odvolací súd osobitne obžalovaného upozorňuje, nakoľko z evidencie priestupkov vyplýva, že má výrazné sklony k nedodržiavaniu všeobecne záväzných právnych predpisov najmä (ale nielen) na úseku dopravy. Aj prípadný vyšší počet spáchaných priestupkov čo aj len na úseku dopravy môže viesť k premene uloženého podmieneného trestu odňatia slobody na trest nepodmienečný.

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd odvolanie prokurátorky podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.